

дадената заповѣдь, той започва да се извинява. Както и да се извинява, нищо не е въ състояние да го оправдае. Човѣкъ е пжтникъ, екскурзиантъ и, ако иска на време да стигне на опредѣленото мѣсто, той трѣбва точно да изпълнява заповѣдитѣ на ржководителитѣ. Десетина души трѣгватъ на екскурзия. Преди да сж трѣгнали още, тѣ разпредѣлятъ работата си, кой какво трѣбва да направи. По-здравитѣ и бързходци отиватъ напредъ, да накладятъ огънь, да турятъ вода да ври. Други носятъ храна, трети — дрехи и т. н. Който е билъ натоваренъ съ накладжането на огъня, той не трѣбва да се извинява, че билъ уморенъ, че трѣбвало да си почива. Тукъ никакво извинение не помага. Той трѣбва да познава силитѣ си и, като се наеме съ една работа, да я свърши на време. Ако човѣкъ не може да изпълни изискванията на единъ обикновенъ свѣтъ, какъ ще изпълни изискванията на свѣтъ съ високъ моралъ, съ необикновенъ редъ и порядъкъ? Ако човѣкъ не може да работи добре съ числата отъ 1—10, какъ ще работи съ числата отъ 10—100, отъ 100—1000, отъ 1000 — 10,000, отъ 10,000 — 100,000, до 1,000,000 и т. н.? Колкото по-нагоре се качва, толкова повече нѣщата се усложняватъ. Ако човѣкъ не може да свърши обикновенитѣ работи, както трѣбва, какъ ще свърши по-сложнитѣ, по-сериознитѣ?